

Een Kroon van Eer

Kinderlezingen
voor de Gezinsmaand
Mei 2025

Inhoudsopgave

Kinderlezingen

voor de Gezinsmaand

Mei 2025

Inleiding	3
Lezing 1 Hoe je met gratie oud kunt worden Margie Holmstroem Seely, Verenigde Staten Sabbat, 3 mei 2025	5
Lezing 2 Nooit Alleen Elisa Gallo, Oostenrijk Donderdag, 8 mei 2025	7
Lezing 3 Wees niet bang, Ik ben met je Makoto Matsumoto, Canada Vrijdag, 9 mei 2025	9
Lezing 4 Onvoorwaardelijke Liefde Studenten van Orion Christian Academy Sabbat, 10 mei 2025	11
Lezing 5 Wanneer Alles Pijn Doet Keyzi Euceda, Honduras Zondag, 11 mei 2025	14
Lezing 6 De Erfenis van de Vader Paula Prendergast, Australië Sabbat, 17 mei 2025	16
Lezing 7 De Verantwoordelijkheid van de Kerk Eric Manirakiza, Burundi Sabbat, 24 mei 2025	19
Lezing 8 Kroon van Eer Manuela Di Franca, Duitsland Sabbat, 31 mei 2025	22
Knutsels	25

IMS Education

info@imseducation.org

www.imseducation.org

imseducationorg

Inleiding

Hallo, lieve vriendjes!

In deze speciale gezinslezingen voor de Gezinsmaand, met als titel “Een kroon van eer”, gaan we het hebben over iets heel belangrijks: hoe we respect kunnen tonen, goed kunnen zorgen voor en verantwoordelijkheid kunnen nemen voor onze opa’s, oma’s en andere oudere mensen. Zij hebben mooie verhalen om te vertellen, wijze raad om met ons te delen, en ze verdienen al onze liefde en aandacht!

Met leuke verhaaltjes, activiteiten en handige tips ontdekken jullie hoe kleine dingen – zoals een glimlach, goed luisteren of helpen in huis – een groot verschil kunnen maken voor hen.

Doe je met ons mee op deze bijzondere reis vol liefde, leren en goede gewoontes? Want als wij goed zorgen voor anderen, maken we de wereld samen een beetje mooier en vriendelijker. Ben je er klaar voor? Laten we met ons hele hart leren én zorgen!

Van de Gezinsafdeling en de Afdeling Onderwijs van de Generale Conferentie

Special thanks to the following for their wonderful contributions to this project:

Project Manager	Manuela Di Franca – Education Department of the General Conference
Writers	Margie Holmstroem Seely, Manuela Di Franca, Eric Manirakiza, Paula Prendergast, Elisa Gallo, Makoto Matsumoto, Keyzi Euceda, students of Orion Christian Academy
Crafts	Paola Fülöp
Art Director & Design	Ixzelt Aldana
Translators & Editors	
Amharic	Elsa Woldemariam
Bemba	Misheck Mwape
Chichewa	Lawrence Bongololo, Glory Bongololo, Isaack Madzalo, Moina Phula, Patricia Phula, Bright Kapata and Lightwell Mwase
Chinese	He Yumei
Dutch	Farina Drupsteen
English	Margie Holmstroem, Evelyn Holmstroem, Sarai Archila
French	Judicael Luboya, Dorcas Luboya
German	Ines Müller, Manuela Di Franca
Indonesian	Annabella Grace Maramis
Italian	Andrea Corona, Daisy Vaccaro, Lorenza Perrotta, Marco Moretto, Samuel Mereu
Kirundi	Eric Manirakiza
Papiamento	Diane Mejias, Belkys Martina
Portuguese	Timoteo Alberto Santos, Vestina Costa
Romanian	Semida Bojboi
Russian	Elena Leonova, Elena Khaletska, Tatiana Zalozna, Dariana Sanchez, Tatiana Sanchez
Sesotho	Bonang Busakoe
Shona	Marlon Tonono, Josephine Gwina
Spanish	Alfredo Fisicaro, Sarai Archila
Swahili	Hosea Bosire
Tagalog	Gladys Jay Ortega, Alden Jay Ortega
Tamil	S.Raj Israel
Zulu	Vela Mthethwa, Wiseman Shabalala

Lezing 1

Hoe je met gratie oud kunt worden

Sabbat, 3 mei 2025

Margie Holmstroem Seely,
Verenigde Staten

Eindelijk was het volk Israël aangekomen in het Beloofde Land! Mozes had het land al verdeeld, zodat elke stam een eigen stuk zou krijgen, maar er moest nog veel gebeuren. Er waren nog veel slechte steden die veroverd moesten worden. Het probleem was alleen dat niet alle Israëlieten wilden vechten. Sommigen waren bang. Anderen waren lui. En sommigen dachten gewoon dat het onmogelijk was om het land van de Kanaänieten af te pakken.

Maar Kaleb was niet bang, niet lui, en hij twijfelde ook niet. Dapper stapte hij naar Jozua toe, de nieuwe leider van Israël, en zei: “Geef mij dit bergland!” De mensen om hem heen waren verbaasd. Hoe kon een man van 85 jaar vechten tegen de reuzen in Hebron? Wist hij dan niet dat die mensen supergroot waren? En dat hun steden sterke muren hadden? Dacht hij echt dat een oude man zulke moeilijke dingen nog kon doen?

Maar Jozua was helemaal niet verbaasd. Hij kende Kaleb al heel lang. Sterker nog, zij waren de twee oudste mannen in heel Israël! Jozua herinnerde zich hoe Mozes hen vroeger had uitgezonden om het land Kanaän te verkennen. Kaleb en Jozua kwamen toen terug met een goed bericht. Ze geloofden dat God hen zou helpen om het land te winnen. Maar de andere tien verspieters hadden geen vertrouwen. Ze zeiden: “We kunnen niet tegen dat volk op, want zij zijn sterker dan wij” (Numeri 13:31).

Nu keek Jozua naar zijn oude vriend en glimlachte. Al die jaren later had Kaleb nog steeds een sterk geloof. Met een knikje gaf hij Kaleb het gebied van Hebron – de sterkste en moeilijkste stad om te veroveren in heel Kanaän.

Je wordt wie je oefent te zijn

Toen Kaleb oud was, had hij nog steeds heel veel geloof! Heb jij je wel eens afgevraagd hoe jij zult zijn als je oud bent? Sommige oudere mensen zijn vrolijk en vriendelijk. Anderen zijn soms wat mopperig. Sommige ouderen klagen vaak, terwijl anderen juist geduldig en lief zijn. Zal ik je een geheimpje vertellen? Hoe jij als oude mens zult zijn, hangt af van hoe je nu leeft.

Wat je oefent, is wat je wordt. Als je elke dag viool oefent, word je een goede violist. Als iemand oefent in stiekem spullen stelen, wordt hij een dief. Dus: als jij oefent om vriendelijk te zijn, dan word je later een vriendelijk persoon. Maar als je oefent om gemeen of kritisch te zijn, dan word je later ook zo. Wat je nu doet, vormt wie je zult zijn.

Toen Kaleb jong was, oefende hij om trouw aan God te zijn. Hij kreeg in zijn leven veel moeilijke momenten. Elke keer had hij een keuze: zou hij op God vertrouwen, of niet? Veel mensen om hem heen twijfelden aan God, maar Kaleb bleef steeds op God vertrouwen. En hoe vaker hij dat deed, hoe sterker zijn geloof werd.

Toen Mozes Kaleb op pad stuurde met de an-

dere verspieders, zag Kaleb dezelfde dingen als zij: de grote steden, de reuzen, en hoe klein hij zich voelde. Maar zijn geloof was sterker. Kaleb zei dapper tegen Mozes: “Laten we meteen op weg gaan en het land in bezit nemen, want we kunnen het zeker aan!” (Numeri 13:30). Kaleb is een prachtig voorbeeld van iemand die op een mooie manier oud werd – met genade.

Oefenen voor de hemel

In 2012 werd Johanna Quaas uit Duitsland door het Guinness Book of World Records uitgeroepen tot de oudste turnster ter wereld! Toen was ze 87 jaar. Als je haar filmpjes op YouTube bekijkt, zie je dat ze zelfs op 91-jarige leeftijd nog meedeed aan wedstrijden! Meer dan een miljoen mensen hebben haar filmpjes bekeken, omdat ze zo onder de indruk zijn: een oude vrouw die nog koprollen en handstanden doet! Johanna is een goed voorbeeld van iemand die mooi oud is geworden.

Maar laat me je iets vragen: denk je dat Johanna pas begon met turnen toen ze 80 was? Of 85? Natuurlijk niet! Johanna was al een actief kind en begon met turnen toen ze nog geen tien was. Ze bleef haar hele leven oefenen en bleef daardoor sterk en lenig.

Zo is het ook met ons geloof. We moeten al jong beginnen met oefenen in goede gewoontes en een goed karakter. Dan blijft ons geloof ook sterk. Er staat: “Karakter ontstaat niet zomaar. Het is door iets steeds opnieuw te doen, dat het een gewoonte wordt, en die gewoonte vormt je karakter – ten goede of ten kwade.” (Youth Instructor, 27 juli 1899)

De basis voor dit leven én het volgende

Lang geleden was William Wordsworth een beroemde dichter in Engeland. In één van zijn gedichten schreef hij iets bijzonders: “Het kind is de vader van de man.” Wat bedoelde hij

daarmee? Nou, wat je nu als kind leert en doet, bepaalt wie je later als volwassene zult zijn. Misschien haalde hij dat idee wel uit de Bijbel. In Spreuken 22:6 staat namelijk: “Leer een kind van jongs af aan de juiste weg, en het zal die later niet verlaten.”

De voorbeelden van Kaleb en Johanna Quaas laten duidelijk zien dat wat je nu oefent, een groot verschil maakt voor later. De keuzes die je nu maakt – wat je eet, naar welke muziek je luistert, wat je leest, naar welke filmpjes je kijkt, met wie je omgaat, hoe je je tijd gebruikt – al die dingen bouwen stukje bij beetje aan jouw karakter. Ze bepalen wie je zult zijn als je groot bent.

De allerbelangrijkste keuze

Deze lezing heet “Ouder worden met genade.” Misschien denk je: “Maar ik ben helemaal niet oud!” Dat klopt – en daarom is dit juist hét moment om goede keuzes te maken.

Als je nu goede beslissingen neemt – over je gezondheid, je school, je werk, je vrienden, later je huwelijk – dan zul je later minder problemen krijgen. Maar er is één beslissing die het allerbelangrijkste is. En die moet je niet uitstellen.

De belangrijkste keuze in je hele leven is: dat je je leven aan Jezus geeft terwijl je nog jong bent. Als je dat doet, worden alle andere keuzes makkelijker.

Onthoud: op een dag zul jij misschien ook een oude man of vrouw zijn. Wat je nu oefent, bepaalt of je op een mooie manier oud zult worden – met kracht, liefde en geloof. En de beste manier om dat te doen? Kies ervoor om bij Jezus te horen. Dat is de mooiste en meest waardevolle beslissing die je ooit kunt maken. ●

Lezing 2

Donderdag, 8 mei 2025

Nooit Alleen

Elisa Gallo, Oostenrijk

Op een dag ging een oude dame naar de dominee van haar kerk. Ze had hulp nodig en hoopte dat hij haar kon helpen. Ze bracht haar mobiele telefoon mee en liet hem iets zien.

“Dominee, ik wil graag een foto afdrukken. Kunt u mij helpen?”

“Natuurlijk!” zei de dominee. “Welke foto is het?”

De vermoeide ogen van de oude dame begonnen te stralen van blijdschap toen ze een foto aanwees op haar telefoon: een klein meisje met een grote glimlach en een paar piepkleine tandjes.

“Dit is mijn kleindochter!” zei ze trots. Ook al woonde haar kleindochter ver weg, alleen al aan haar denken maakte de oude dame blij.

Lieve kinderen, als jullie grootouders hebben, weten jullie vast hoeveel liefde ze voor jullie hebben. Grootouders spelen graag met hun kleinkinderen, maken lekker eten voor ze, geven cadeautjes en brengen graag tijd met hen door, omdat ze weten dat hun tijd op aarde kort kan zijn. Een kind met liefdevolle grootouders heeft een prachtige schat!

Jezus kwam ook als kind naar de aarde. We weten niet of Zijn grootouders Hem mochten ontmoeten of hoe ze zich voelden toen Zijn familie moest vluchten naar Egypte vanwege de woede van koning Herodes. De Bijbel ver-

telt ons dat niet. Maar wél vertelt de Bijbel over twee andere oudere mensen die Jezus ontmoetten: Simeon en Anna. Ze wachtten op de komst van Jezus, net zoals grootouders uitkijken naar hun kleinkinderen. Deze twee ouderen hielden al van Jezus nog voordat ze Hem zagen, omdat ze geloofden in Gods beloften via de profeten. Wat een zegen dat zij de eersten mochten zijn die Jezus herkenden!

Simeon had een belofte van God gekregen: dat hij de Redder zou zien vóór hij zou sterven. Toen Maria en Jozef Jezus naar de tempel brachten, was Simeon daar. Hij nam de baby Jezus in zijn armen en dankte God dat hij de Redder mocht zien. Op datzelfde moment kwam ook Anna binnen. Ze zag Jezus en dankte ook God voor Zijn goedheid. Maar Anna deed nog iets heel bijzonders: ze vertelde iedereen die op redding hoopte over deze speciale baby. Wat een prachtig voorbeeld is zij voor ons, vinden jullie niet?

Wisten jullie dat Anna al vierentachtig jaar oud was toen ze Jezus ontmoette? Ze was al heel lang weduwe – haar man was al gestorven na slechts zeven jaar huwelijk. We kunnen ons voorstellen dat haar leven niet altijd makkelijk was. Net als veel andere ouderen kende ze verdriet en eenzaamheid. Maar weet je wat Anna bijzonder maakte? Ze liet haar verdriet haar niet verslaan. In plaats daarvan gaf ze haar leven aan God.

Ze vond vreugde en een doel in de tempel, waar ze dag en nacht God diende met vasten en gebed. En op een dag die leek op alle andere, kreeg ze het voorrecht om Jezus persoonlijk te ontmoeten.

Lieve kinderen, veel oudere mensen hebben een geliefde verloren en voelen zich alleen. Sommigen hebben gezondheidsproblemen. Anderen voelen zich verdrietig omdat ze denken dat ze er niet meer toe doen. Niet iedereen weet, zoals Anna, een nieuwe zinvolle invulling aan het leven te geven. Sommigen zijn te zwak of ontmoedigd. Daarom roept God ons op om liefde en medeleven te tonen aan ouderen. En ja, kinderen, jullie kunnen een groot verschil maken!

Wisten jullie dat de Bijbel zegt dat een vrolijk hart werkt als een goed medicijn? (Spreuken 17:22) Dat betekent dat jullie, met jullie blijheid, een soort medicijn kunnen zijn voor ouderen. Zelfs dokters weten dat nu. In sommige landen worden gebouwen gebouwd waar jonge kinderen en ouderen samen wonen of tijd met elkaar doorbrengen. Het is geweldig om te zien hoe ouderen weer levensvreugde vinden door de vrolijkheid van kinderen, en kinderen op hun beurt veel liefde en geduld ontvangen van deze 'opa's en oma's'.

In de kerk waar ik elke Sabbat kom, is een zuster die binnenkort 103 jaar wordt. Wat een gezegende leeftijd! Op haar 102e verjaardag maakte ze zelf een speciaal gerecht voor de hele gemeente – haar kookkunsten zijn nog steeds geweldig. Tot voor kort reed ze nog zelf naar de kerk. En ze blijft maar vertellen over hoe God haar leven lang met haar is geweest en haar heeft beschermd.

De kinderen in de kerk kennen haar goed en houden van haar. Ze bezoeken haar thuis als ze zich niet goed voelt en zingen liedjes voor haar of zeggen lieve woorden. Ze helpen haar bij het traplopen in de kerk. Eén kind heeft een hele speciale band met haar en is altijd de eerste die naar haar toe gaat om haar te helpen. De zuster waardeert deze kleine vriend enorm en laat op haar eigen manier zien hoeveel ze van hem houdt.

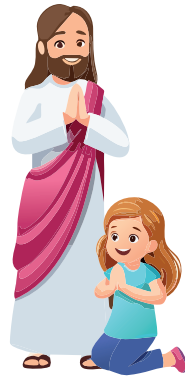
In Gods gezin op aarde is plaats voor iedereen – jong en oud. Juist de jongsten en de oudsten hebben onze zorg en aandacht nodig. De kerk is een familie voor mensen die er zelf geen (meer) hebben. Onze God is een toevlucht voor kinderen die hun ouders verloren hebben, en een troost voor wie alleen is gebleven.

Lieve kinderen, ik weet zeker dat er ook in jullie kerk ouderen zijn. God roept jullie op om iets voor hen te betekenen. Deze mensen waren ooit ook zo klein en actief als jullie! Wees vriendelijk voor hen. Stel vragen en luister goed naar hun antwoorden. Sommigen hebben prachtige ervaringen met God beleefd. Hun verhalen kunnen jouw geloof versterken. Anderen zijn verdrietig – bied aan om voor hen te bidden. Sommigen hebben moeite met lopen – bied je arm aan. En als iemand niet goed meer hoort, spreek dan duidelijk of herhaal wat er gezegd is. Zing met hen of voor hen. Er zijn duizenden manieren om hen blij te maken. Vraag God om je te helpen om dat te ontdekken.

Moge God jullie zegenen, lieve kinderen, zodat jullie een lichtstraal mogen zijn in iemands leven. Amen! ●

Lezing 3

Vrijdag, 9 mei 2025

Wees niet bang, Ik ben met je

Makoto Matsumoto, Canada

“Onze verlosser—de Heilige van Israël—is Zijn naam: de HEERE van de legermachten.” Jesaja 47:4 (HSV)

Josephine zat stil in haar knusse huisje, met haar handen rustig op haar schoot. Ze keek uit het raam naar de prachtige zonsondergang. De lucht kleurde oranje en roze, en de zon leek langzaam weg te zakken achter de horizon. Het was een mooi gezicht dat haar deed denken aan fijne momenten uit het verleden. Maar terwijl de schaduwen langer werden, voelde Josephine zich ook een beetje verdrietig.

In haar lange leven was er veel veranderd. Ze miste haar man, die al lang geleden was overleden, en haar kinderen woonden nu ver weg, in andere steden. Ze kwamen wel op bezoek, maar tussendoor was het vaak stil in huis. Soms vroeg Josephine zich af of iemand nog aan haar dacht in die stille momenten.

Op een zonnige middag kwam haar kleindochter Aurora op bezoek. Aurora was tien jaar oud, vol energie en altijd nieuwsgierig. Ze hield ervan om bij haar oma te zijn en stelde veel vragen. Terwijl ze samen op hun favoriete stoelen zaten, keek Aurora haar oma aan met grote, glinsterende ogen.

“Oma,” vroeg ze, “bent u ergens bang voor?” Josephine glimlachte zachtjes. “Ja,” zei ze

eerlijk, “er zijn wel dingen waar ik soms bang voor ben.”

Waar ouderen bang voor kunnen zijn

Voor kinderen is het soms moeilijk om te begrijpen waar oudere mensen zich zorgen over maken. Maar net zoals kinderen wel eens bang zijn, hebben oudere mensen ook hun eigen angsten. Hier zijn een paar dingen waar veel oudere mensen zich zorgen over maken:

- **Gezondheid:** Als mensen ouder worden, worden hun lichamen zwakker. Het is makkelijker om ziek te worden en moeilijker om te herstellen. Sommige dingen die vroeger makkelijk waren, zoals boodschappen doen of de trap oplopen, worden steeds moeilijker.
- **De dood:** Naarmate mensen ouder worden, denken ze vaker aan de dood, vooral als ze mensen om zich heen verliezen. Dat kan verdrietig en beangstigend zijn.
- **Eenzaamheid:** Veel oudere mensen wonen alleen en zien hun familie niet zo vaak. Ze kunnen zich eenzaam voelen en bang zijn dat mensen hen vergeten.
- **Geldzorgen:** Veel ouderen kunnen niet meer werken. Ze maken zich soms zorgen of ze genoeg geld hebben om voor zichzelf te zorgen of om onverwachte kosten te betalen. Maar zelfs als mensen bang zijn, is er altijd

hoop! In de Bijbel lezen we in Jesaja 47:4 dat God onze Verlosser is. Hij is bij ons, wat er ook gebeurt. Ook jij kunt anderen helpen om dat te voelen—vooral de oudere mensen om je heen!

Wat jij kunt doen

Aurora vond het heerlijk om bij haar oma te zijn. Ze merkte dat zelfs kleine dingen een grote glimlach op oma's gezicht konden toveren. Soms maakte Aurora een tekening en hing die op de koelkast. Of ze hielp haar oma met kleine klusjes, zoals een pot opendraaien, de plantjes water geven of de boodschappen uitpakken. Zulke kleine dingen maakten haar oma echt blij!

En als Aurora er niet kon zijn, dan belde ze gewoon even. Haar stem alleen al maakte Josephine blij. Aurora vroeg hoe het met haar oma ging of vertelde iets grappigs over school. Daardoor voelde oma zich minder alleen.

Wat kun jij doen voor de ouderen in jouw leven? Hier zijn een paar ideeën:

- **Help met klusjes:** Wat voor jou misschien makkelijk is, kan voor oudere mensen lastig zijn. Help bijvoorbeeld met het dragen van een tas of het openhouden van een deur.
- **Stuur een kaart of tekening:** Een lieve boodschap of tekening laat zien dat je aan iemand denkt. Dat is heel waardevol!
- **Zeg gedag en glimlach:** Een vriendelijke glimlach of even zwaaien kan iemands dag helemaal goed maken.
- **Bid voor hen:** Je kunt God vragen om ouderen kracht en rust te geven. En als je samen met hen bidt, voelen ze zich extra geliefd.

Leren van Ruth en Naomi

De Bijbel vertelt het mooie verhaal van Naomi en haar schoondochter Ruth. Naomi had veel verdriet, want haar man en twee zonen waren gestorven. Ze besloot terug te gaan naar haar geboorteplaats Bethlehem.

Maar ze hoefde niet alleen te gaan—Ruth bleef bij haar. Ruth zei:

“Waar u heen gaat, ga ik ook; en waar u slaapt, slaap ik ook. Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God.” (Ruth 1:16)

Ruth zorgde goed voor Naomi, en God zegende hen allebei. Net als Ruth kun jij ook iemand tot zegen zijn—door trouw te zijn en te laten zien dat je om hen geeft!

Slot

Toen de zon onderging en de kamer een warme gloed kreeg, gaf Aurora haar oma een dikke knuffel.

“Ik blijf altijd voor u zorgen, oma,” zei ze vrolijk. “En ik blijf u altijd laten lachen!”

Josephine voelde zich helemaal warm van binnen. Liefde en vriendelijkheid konden haar angsten verdrijven. Hun band liet zien dat iedereen, jong of oud, liefde kan geven én ontvangen.

Dus denk eraan: jij kunt een verschil maken in het leven van ouderen om je heen. Met een glimlach, een helpende hand of een klein gebed kun je hun dag opvrolijken. Samen kunnen we elkaars zorgen lichter maken—met Gods hulp.

Amen! ●

Lezing 4

Sabbat, 10 mei 2025

Onvoorwaardelijke Liefde

Studenten van Orion
Christian Academy

Flourish Emmanuel, Grace Emmanuel, Talitha Hunger, Michelle Kebaso, Trevor Kebaso, Smyrna Luboya, Hadassah Moreno, Jeremiah Mulenga, Emanuel Ndlovu, Ruth Odhiambo, Jemimah Oburu, Benjamin Reyes, Maya Seely, Nathan Thornton, Elvis Zarate, Joleh Zarate en Julieana Zarate.

Loïs glimlachte toen ze haar kleinzoon zijn kleine handen zag vouwen om te bidden. Hoewel Timotheüs' vader een Griek was die niet in God geloofde, zorgde Loïs ervoor dat Timotheüs elke ochtend en avond bad. Wat bad Loïs vurig dat haar kostbare kleinzoon zou opgroeien tot een trouwe volgeling van Jezus! Ze gaf haar leven om hem dat te leren.

Bij elke gelegenheid zong Loïs geestelijke liederen en vertelde ze Timotheüs over God. Zelfs als ze het druk had met haar werk, nam ze altijd de tijd om zijn vragen te beantwoorden. Soms, lang nadat de zon onder was gegaan, hoorde Loïs een klein stemmetje roepen: "Oma, wilt u nog een verhaaltje vertellen?" Hoe moe ze ook was, ze klopte liefdevol op de plek naast haar. Timotheüs kroop onder de dekens en luisterde met grote ogen vol verwondering terwijl zij vertelde over het geloof van Noach, Abraham, Esther en anderen.

Loïs gaf alles wat ze had om het geloof van

Timotheüs te laten groeien. Ze had zich nooit kunnen voorstellen dat meer dan 2000 jaar later een klas zou leren over haar liefde voor Timotheüs!

Laten we meeluisteren naar hun gesprek.

"Hallo klas!" zei juf Margie glimlachend. "Vandaag leren we over onvoorwaardelijke liefde, en hoe de liefde van Loïs voor haar kleinzoon Timotheüs hem hielp om geloof in God te hebben. Laten we beginnen met een gebed van Jeremiah."

Na het gebed vroeg juf Margie: "Wie kan mij vertellen wat 'onvoorwaardelijke liefde' betekent?"

Jemimah stak haar hand op. "Ik denk dat het de liefde is die God aan ons geeft."

"Maar we hoeven er niets voor te doen," voegde Ruth toe. "Hij geeft het ons gewoon, ook al verdienen we het niet."

"Precies," zei juf Margie. "Laten we het woord 'onvoorwaardelijk' nog verder uitpluizen. Wat betekent dat?"

De kinderen dachten even na. Toen zei Smyrna: "Onvoorwaardelijke liefde betekent liefde zonder grenzen. Er is niets wat we kunnen doen waardoor God zou stoppen met van ons houden. Hij houdt van ons, of we nu goed zijn of slecht."

Juf Margie knikte. “En wie kan mij een voorbeeld geven van onvoorwaardelijke liefde?”

“Het beste voorbeeld,” zei William, “is dat Jezus naar de aarde kwam om voor ons te sterven en ons een kans gaf om te veranderen. Hij hield van ons, ook al hebben wij Hem gekruisigd.”

“Heel goed,” zei juf Margie. “En ook vandaag laat God ons voorbeelden van onvoorwaardelijke liefde zien. Wie heeft daar een voorbeeld van? Trevor?”

“Onze ouders tonen ook onvoorwaardelijke liefde. Ook als we hen teleurstellen, sturen ze ons niet weg. Ze blijven van ons houden.”

“Huisdieren kunnen dat ook,” zei William. “Sommige dieren blijven van hun baasje houden, zelfs als ze slecht behandeld worden.”

Hadassah stak haar hand op. “De meeste moeders zijn bereid om alles op te offeren voor hun kinderen.”

“Dank jullie wel voor deze voorbeelden,” zei juf Margie. “Nu heb ik nog een vraag. Zal Gods onvoorwaardelijke liefde Hem ervan weerhouden om ons te straffen als we zondigen?”

“Nee,” antwoordde Trevor, “want zondigen is het overtreden van Gods heilige wet.”

“Laten we twee Bijbelteksten erbij nemen. Maya, lees jij het eerste deel van Hebréeën 12:6?”

Maya bladerde naar het vers en las:

“Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft...” (HSV)

“En Benjamin, wil jij Romeinen 5:8 lezen?”

Benjamin las:

“God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is

toen wij nog zondaars waren.” (HSV)

“Zie je, discipline maakt deel uit van Gods onvoorwaardelijke liefde voor ons. Zijn liefde biedt genade, maar Zijn gerechtigheid vraagt dat de prijs voor de zonde betaald wordt. Door Zijn offer geeft Jezus ons beide. Elvis, wil jij Johannes 15:13 voorlezen?”

Elvis las:

“Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.” (HSV)

“Dank je wel! Laten we nu teruggaan naar het verhaal van Loïs en Timotheüs. Loïs was een grootmoeder met veel levenservaring en wijsheid om met Timotheüs te delen. Kennen jullie ook oudere mensen die jullie advies willen geven?”

Veel leerlingen knikten.

“Waarom denken jullie dat oudere mensen graag advies geven aan jongeren?”

“Ik denk omdat ze al veel hebben meegeemaakt en lessen hebben geleerd die ze met ons willen delen,” zei Ruth.

“En,” vulde Emanuel aan, “ze willen niet dat wij dezelfde fouten maken als zij vroeger.”

“Klopt,” zei juf Margie. “We kunnen leren van onze eigen fouten, of van de fouten van anderen. Ouderen houden veel van ons en willen ons helpen om problemen te vermijden. Maar wat bedoelt de Bijbel als er staat dat liefde iemand ertoe brengt zijn leven te geven voor zijn vrienden?”

Meerdere leerlingen gaven voorbeelden. Julieana vertelde over haar opa die altijd anderen hielp zonder daar iets voor terug te vragen. Ze herinnerde zich ook dat haar oma haar en haar broertjes en zusjes altijd trakta-

ties gaf als ze langskwamen. Nathan deelde dat zijn opa hem elke dag van school haalde toen hij klein was. Flourish vertelde dat een van haar vorige leraren haar na schooltijd bijles gaf. En Grace vertelde dat ze gepest werd op haar vorige school, en dat een oudere leraar haar steeds aanmoedigde om zelfvertrouwen te hebben.

“Al jullie voorbeelden gaan over tijd die aan jullie besteed werd,” zei juf Margie. “Tijd is het kostbaarste wat je iemand kunt geven, want je kunt het nooit meer terugkrijgen. Geld en spullen kun je terugverdienen, maar tijd is voor altijd weg. Dus als oudere mensen hun tijd aan jullie geven, geven ze in feite hun leven voor jullie.”

“Weet je, veel jongeren worden gefrustreerd als ouderen hen advies geven of lessen willen leren. Hoe zou je daar als jongere mee om moeten gaan?”

“We moeten naar hen luisteren,” zei Emanuel direct. Flourish voegde toe: “En hen bedanken dat ze tijd voor ons nemen.”

“Moet je altijd hun advies opvolgen?” vroeg juf Margie.

“Nee,” antwoordde Joleh, “maar als hun advies ons helpt, moeten we hen bedanken dat ze ons problemen besparen.”

Talitha zei nadenkend: “Ik denk dat we hen blij maken als we hen bedanken voor hun advies.”

Toen vertelde Trevor een verhaal. “Er was eens een oude man van wie de armen verschillend lang waren, maar niemand wist waarom.

Op een dag zag hij twee broers vechten. Hij rende erheen om hen te stoppen, maar ze luisterden niet. Uiteindelijk kreeg hij hun aandacht door te beloven uit te leggen waarom één arm korter was dan de andere.”

Trevor vervolgde: “De oude man had vroeger ook een oudere broer. Zij vochten vroeger ook. Tijdens een gevecht sloeg zijn broer hem met een ijzeren staaf tegen zijn elleboog. Vanaf dat moment groeide die arm niet meer verder. De oude man vertelde dat hij niet wilde dat zij dezelfde pijn zouden meemaken.”

“Mooi verhaal, Trevor!” zei juf Margie. “Als jongeren lijden, lijden ouderen met hen mee. Dat doet me denken aan een andere tekst. Michelle, wil jij Hebréeën 12:1 lezen?”

Michelle las zacht:

“Welnu dan, laten ook wij, nu wij zo’n grote wolk van getuigen om ons heen hebben, afleggen alle last en de zonde die ons zo gemakkelijk verstrikt, en met volharding de wetloop lopen die voor ons ligt.” (HSV)

“Dus zien jullie, klas: ieder van jullie wordt omringd door een wolk van mensen die van jullie houden—ouders, grootouders, leraren, voorgangers en anderen. Door hun tijd en raad tonen zij jullie Gods liefde. Ze geven als het ware hun leven voor jullie om jullie te helpen goed te leven. Net zoals Loïs bad voor Timotheüs, bidden zij ook dat jullie voor God zullen leven. Moge God ons helpen om te luisteren naar de raad van de ouderen om ons heen, zodat het ons goed mag gaan. Amen!” ●

Lezing 5

Zondag, 11 mei 2025

Wanneer Alles Pijn Doet

Keyzi Euceda, Honduras

“Zie, hij zal mij doden, ik blijf op Hem hopen; alleen wil ik mijn wegen verdedigen voor Zijn aangezicht.” Job 13:15 (HSV)

Gezegende melaatsheid!

Edwina was een mooi jong meisje uit een rijke familie. Op een dag merkte ze bleke vlekken op haar huid. Naarmate de tijd verstreek, werden de vlekken steeds zichtbaarder. Uiteindelijk werd Edwina ongerust en ging ze naar de dokter. Daar kreeg ze een vreselijke diagnose: melaatsheid!

Edwina werd meteen naar een leprozendorp gestuurd. (Een leprozendorp is een plek waar mensen met melaatsheid afgezonderd kunnen leven, zodat ze anderen niet besmetten.) Ver weg van haar familie en thuis voelde Edwina zich ellendig. Ze keek met afschuw naar haar ooit gave huid. Wat zag ze er nu lelijk uit! Edwina voelde zich totaal alleen en dacht dat niemand haar pijn kon begrijpen.

Maar na verloop van tijd begon Edwina haar blik af te wenden van haar eigen verdriet. Ze keek om zich heen naar de anderen in het leprozendorp. Sommigen waren er nog erger aan toe dan zij. Dit raakte haar hart, en ze begon hen te helpen. Ze verzorgde wonden en schreef brieven voor mensen die niet zelf konden schrijven.

Een jaar later, dankzij nieuwe behandelin-

gen, genas Edwina. Ze verliet het dorp met een heel andere kijk op het leven. Ze verlangde niet meer naar haar vroegere luxe leven, ze wilde niet alleen leven voor zichzelf. Ze besloot voortaan haar leven te wijden aan het helpen van mensen in nood. Door anderen gelukkig te maken, vond ze zelf ware vreugde.

“Wie niet leeft om te dienen, is het leven niet waard.”

Edwina's verhaal doet me denken aan een oud vrouwtje dat altijd zei: “Wie niet leeft om te dienen, is het leven niet waard.” Ze was moeder en vader tegelijk voor veel straatkinderen en hielp zieken ondanks haar eigen pijn en armoede. Ze zette haar eigen problemen opzij om anderen gelukkig te maken.

Heb jij weleens nagedacht over wat onze lieve ouderen allemaal hebben moeten doorstaan in hun leven? Waarom kijken ze met zoveel zorg naar anderen tijdens familiefeesten? Liggen ze 's nachts wakker van zorgen? Waarschijnlijk wel. Veel ouderen hebben in hun leven veel meegemaakt. En toch zijn ze altijd doorgegaan.

Tegenwoordig zijn er mensen die ouderen niet meer belangrijk vinden. Lieve kinderen, laten wij niet tot die groep behoren. Wij zijn kinderen van God en horen onze ouderen te

respecteren en lief te hebben. In Job 12:12 staat:

“Bij de ouderen is wijsheid, en inzicht is bij een lang leven.”

Job 12:12 (HSV)

Is het niet bijzonder dat de Heere Jezus ons leert dat onze oudere broeders en zusters er zijn om ons te onderwijzen? Ze hebben veel geleerd van de goede en moeilijke momenten in hun leven. Laten wij luisteren naar hun verhalen en ervan leren.

Job en zijn beproevingen

In Job 13:15 lezen we dat we zelfs in de moeilijkste omstandigheden vertrouwen mogen houden in onze God:

“Zie, hij zal mij doden, ik blijf op Hem hopen; alleen wil ik mijn wegen verdedigen voor Zijn aangezicht.”

Job 13:15 (HSV)

Job was een oprecht en godvrezend man, die het kwade meed. Hij verloor alles: zijn kinderen, zijn rijkdom, zijn gezondheid. Mensen roddelden over hem en zijn vrienden beschuldigden hem onterecht. En toch bleef Job vertrouwen op God. Niet veel mensen zouden kunnen verdragen wat Job doormaakte. Maar God beloonde Job uiteindelijk en gaf hem het dubbele terug van wat hij verloren had, omdat hij trouw was gebleven.

Aan de slag!

Lieve kinderen, willen jullie ook zo wijs worden als de ouderen om jullie heen? Leer dan

van hun leven: gehoorzaamheid, vriendelijkheid, behulpzaamheid, vrijgevigheid, rust, respect, eerlijkheid, medeleven en vooral: hoe je een echte volgeling van Jezus kunt zijn.

Ik nodig je uit om deze week drie ouderen te interviewen – mensen uit je familie of van de kerk. Neem een schrift of drie vellen papier en schrijf hun naam en jouw naam bovenaan. Stel hen deze drie vragen:

1. Wat is de mooiste ervaring die u in uw leven hebt meegemaakt?
2. Wat was de moeilijkste ervaring in uw leven?
3. Hoe heeft u die moeilijke tijden overwonnen?

Bedank hen voor hun tijd. Bid daarna samen een dankgebed voor hun leven. Geef hen daarna wat fruit of een klein cadeautje en zeg: “Jezus houdt van u!”

Wanneer je thuis bent, schrijf je hun antwoorden netjes op. Neem je interviews mee naar de Sabbatschool en bespreek samen wat je geleerd hebt en welk cadeautje je hebt gegeven. Zo leer je van hun wijsheid én laat je liefde zien.

Vergeet nooit: Jezus wil dat jij een jongen of meisje bent met goede waarden en een warm hart voor anderen. Moge God jou en je familie zegenen, en geef met vreugde aan anderen. Amen. ●

Lezing 6

De Erfenis van de Vader

Sabbat, 17 mei 2025

Paula Prendergast, Australië

“En Abraham gaf alles wat hij had aan Isaak.” – Genesis 25:5 (HSV)

Het was een warme en rustige avond in het dorp Hebron. De tienjarige Micha zat bij zijn opa Eliezer, die met zijn gerimpelde handen aan een houten stok werkte. Vanuit de keuken kwam de geur van vers brood en olijfolie, waar Micha's moeder het avondeten aan het klaarmaken was.

“Opa,” vroeg Micha nieuwsgierig, “hoe kan het dat sommige mensen rijk zijn, en anderen juist heel weinig hebben?”

Opa Eliezer keek op met zijn vriendelijke ogen. “Ah, Micha,” zei hij, “rijkdom komt in verschillende vormen. Laat me je een verhaal vertellen over een man die Isaak heette, en wat hij van zijn vader Abraham kreeg.”

Micha hield van oude verhalen en ging wat dichterbij zitten, zijn ogen glinsterden van verwachting.

Het verhaal van Isaak

Lang geleden leefde er een man die Abraham heette. Hij hield heel veel van God en deed wat God hem vroeg. God had hem rijk gezegend met vee, zilver, goud en dienaren. Maar het allerbelangrijkste wat Abraham had, was een belofte van God: dat zijn familie later tot zegen zou zijn voor alle mensen op aarde.

Toen Abraham oud werd, wist hij dat het tijd was om alles wat hij had door te geven aan zijn zoon Isaak, die hij had gekregen met zijn vrouw Sara. Abraham hield veel van Isaak en hoopte dat hij ook in Gods wegen zou wandelen.

De Bijbel zegt in Genesis 25:5: “En Abraham gaf alles wat hij had aan Isaak.” Maar dat betekende niet alleen zijn schatten. Abraham gaf Isaak ook zijn geloof in God mee, zijn vertrouwen en zijn voorbeeld van gehoorzaamheid.

Meer dan geld

Opa Eliezer stopte even en vroeg: “Wat denk jij dat Abraham aan Isaak gaf dat het meest waardevol was?”

Micha dacht even na. “Zijn dieren? Of zijn goud?”

Opa glimlachte. “Dat hoorde er ook bij, maar het mooiste wat Abraham gaf, was zijn geloof in God. Isaak kreeg niet alleen spullen, maar ook iets wat je niet kunt vasthouden: een geestelijke erfenis. Abraham liet zien hoe je God kunt vertrouwen, ook als het moeilijk is.”

Micha keek verbaasd. “Hoe liet hij dat dan zien?”

“Herinner je je dat verhaal waarin God vroeg

of Abraham Isaak wilde offeren?” vroeg opa. Micha's ogen werden groot. “Ja! Maar God stopte hem net op tijd!”

“Precies,” zei opa Eliezer. “Abraham liet zien dat hij op God vertrouwde, ook al begreep hij het niet. En Isaak leerde daarvan dat God altijd voorziet. Dat was een les die hij zijn hele leven meedroeg. Een veel grotere schat dan goud.”

Een geestelijke erfenis

“Opa,” vroeg Micha, “kunnen kinderen vandaag ook zo'n geestelijke erfenis krijgen als Isaak?”

“Zeker,” zei Eliezer. “Als ouders en grootouders in geloof leven, dan leren kinderen daarvan. Zelfs als ze er niet meer zijn, kunnen hun woorden en daden ons blijven helpen.”

Hij pakte zijn oude Bijbel en sloeg het boek Openbaring open. “Luister,” zei hij: ‘Zalig zijn de doden die in de Heere sterven... want hun werken volgen hen na.’ – Openbaring 14:13

Micha keek nadenkend. “Dus zelfs als iemand dood is, blijven hun goede daden bestaan?”

“Precies,” knikte opa. “Denk maar aan je overgrootmoeder. Zij bad altijd voor onze familie, weet je nog?”

Micha knikte. “En ze zei altijd dat we God moesten vertrouwen.”

“Juist. Ook al is ze er niet meer, haar geloof leeft nog voort in ons. Dat is haar erfenis aan ons.”

De uitdaging van trouw zijn

Opa Eliezer ging verder. “Micha, een erfenis is niet alleen iets wat je krijgt. Het is ook iets wat je voorbereidt voor de volgende generatie. Hoe denk jij dat je dat doet?”

Micha fronste zijn wenkbrauwen. “Door... goed te zijn?”

Opa glimlachte. “Door trouw te zijn. Dat betekent dat je God vertrouwt, Hem gehoorzaamt en Hem iets teruggeeft. Wist je dat tienden en gaven geven ook bij trouw zijn hoort?”

Micha trok zijn neus op. “Maar... heeft God ons geld dan nodig?”

Opa lachte. “Nee jongen, God heeft geen geld nodig. Maar als we tienden en gaven geven, laten we zien dat we op God vertrouwen. En God gebruikt wat we geven om anderen te helpen. Zo kunnen we ook op die manier een goede erfenis achterlaten—een voorbeeld van geloof en vrijgevigheid.”

Iets moois achterlaten

De zon zakte langzaam achter de heuvels en opa's stem werd zachter. “Micha, als wij trouw zijn, maken we de weg vrij voor zegeningen, net zoals Abraham deed voor Isaak. Het is niet altijd makkelijk. Soms komen er moeilijke momenten. Maar als we blijven vertrouwen op God, laten we een mooi voorbeeld achter van geloof, moed en gehoorzaamheid.”

Micha knikte langzaam. “Ik snap het nu een beetje, opa. Het gaat niet alleen om wat je hebt, maar om hoe je leeft.”

“Precies,” zei opa. “En op een dag zul jij ook een erfenis achterlaten. Maak er één die God eert!”

Micha glimlachte. “Dat ga ik doen, opa!”

De les voor vandaag

Toen de sterren aan de hemel verschenen, dacht Micha na over Abraham en Isaak, over geloof en zegeningen. Hij begreep dat ook

hij iets moois kon erven—niet alleen spullen, maar geloof, moed en liefde voor God. En later kon hij die schatten weer doorgeven aan anderen.

De erfenis van een vader, leerde Micha, is meer dan rijkdom. Het is een schat die eeuwig meegaat: geloof.

Vragen om over na te denken:

1. Wat is de belangrijkste erfenis die Abraham aan Isaak gaf?

2. Hoe kun jij vandaag al werken aan een geestelijke erfenis voor anderen?

3. Waarom zijn trouw zijn aan God en vrijgevig zijn belangrijk?

4. Welke eigenschappen bewonder jij in je opa of oma? En hoe kun jij die ook ontwikkelen?

5. Hoe kun jij het geloof dat jouw familie jou heeft meegegeven doorgeven aan anderen? 🍎

Lezing 7

De Verantwoordelijkheid van de Kerk

Sabbat, 24 mei 2025

Eric Manirakiza, Burundi

Een probleem in de eerste christelijke kerk

De eerste christelijke kerk had een probleem. Terwijl de kerk groeide, groeiden ook de behoeften van de leden. De twaalf apostelen werden steeds drukker. Van 's morgens tot 's avonds waren ze bezig met les geven, prediken en het uitdelen van eten aan de arme mensen. Ze raakten uitgeput en overbelast. Hoe hard ze ook hun best deden, ze konden niet voor iedereen zorgen. Sommige mensen voelden zich vergeten en begonnen te mopperen en te klagen.

Wat moesten de apostelen doen? Ze baden om wijsheid, en de Heilige Geest gaf hun een prachtig idee. Ze moesten zeven goede en eerlijke mannen kiezen om voor de praktische behoeften van de gemeenteleden te zorgen. Deze mannen zouden diakenen worden genoemd. Hun taak was om het geld van de gemeente goed te beheren en ervoor te zorgen dat iedereen genoeg te eten en te dragen had—vooral de wezen, weduwen, zieken en ouderen. De eerste diaken die werd gekozen was Stefanus. De Bijbel zegt: “En Stefanus, vol geloof en kracht, deed grote wonderen en tekenen onder het volk.” (Handelingen 6:8, HSV)

De plicht van iedere christen

De eerste christelijke kerk zorgde goed voor haar leden, en daardoor groeide de kerk. Maar Stefanus en de andere diakenen zorgden vooral voor mensen zonder familie. Waarom? Omdat God elke familie de verantwoordelijkheid heeft gegeven om voor haar eigen leden te zorgen, ook voor de ouderen. We lezen:

“Het zou een voorrecht moeten zijn voor de leden van elk gezin om zorg te dragen voor hun verwanten. Wanneer dit niet mogelijk is, is het de taak van de kerk, en het moet als een voorrecht én een plicht worden aanvaard. Allen die de geest van Christus bezitten, zullen een tedere zorg hebben voor de zwakken en de ouderen.” (Ministry of Healing, p. 204)

En luister ook naar de krachtige woorden die Paulus aan Timotheüs schreef:

“Maar als iemand voor de zijnen, en vooral voor zijn huisgenoten, niet zorgt, heeft hij het geloof verloochend en is erger dan een ongelovige.” (1 Timotheüs 5:8, HSV)

Lieve kinderen, is het niet bijzonder dat wij geschapen zijn naar het beeld van onze liefdevolle hemelse Vader?

Omdat Hij zoveel van ons houdt, zouden wij dan niet ook degenen helpen die hulp nodig hebben—vooral de ouderen in onze kerk of familie? Wat kunnen wij doen om hun lijden te verlichten en hen het gevoel te geven dat ze geliefd, beschermd en gerespecteerd zijn? In deze lezing zullen we leren wat onze plicht en verantwoordelijkheid is tegenover hen die zoveel voor ons hebben gedaan.

We doen het voor God

De Bijbel zegt: “Voor het grijze haar moet u opstaan, en eer bewijzen aan het gezicht van een oude man; u moet uw God vrezen. Ik ben de HEERE.” (Leviticus 19:32, HSV)

Wat betekent dit? In veel culturen is het een teken van respect om op te staan wanneer iemand binnenkomt die we eren. Opstaan voor ouderen betekent dat we hen respecteren en waarderen voor alles wat zij hebben gedaan voor ons, onze families, onze gemeenschappen en onze kerk. Het betekent ook dat we bereid zijn om hen te helpen in hun moeilijkheden.

Als mensen ouder worden, werkt hun lichaam niet meer zoals vroeger. Ouderen kunnen minder goed denken of zich dingen herinneren. Ze hebben het sneller koud, hun gewrichten doen pijn, en het lopen gaat moeilijker. Hun ogen worden wazig en ze zien minder goed. Daardoor wordt het leven lastiger. Maar kinderen en jongeren kunnen een grote zegen zijn voor ouderen door hen warm te houden, hen te helpen met lopen, hun kleren te wassen, hun huis schoon te maken, eten te brengen en met hen te bidden.

Toen ik opgroeide in een ontwikkelingsland, zag ik dat zelfs iets simpels als je zitplaats afstaan in de bus aan een oudere persoon een daad van liefde en genade is—omdat zij

vaak niet lang kunnen staan. Wat wij doen voor ouderen laat zien hoeveel wij van God houden. Jezus, de Vriend van de zwakken, zei:

“En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.” (Mattheus 25:40, HSV)

De buffelgemeenschap

Ik ben eens met een groep naar het Ngorongoro Nationaal Park in Tanzania geweest. Terwijl we over de vlakten reden, zagen we soms buffels die helemaal alleen waren. We vroegen onze gids waarom deze buffels alleen waren. Hij legde uit dat als buffels oud worden, ze de kudde niet meer kunnen bijhouden. Ze moeten dan achterblijven, en dat is heel gevaarlijk. Omdat ze niet meer goed kunnen rennen of zichzelf verdedigen, worden ze makkelijke prooi voor leeuwen en jagers.

Zo is het ook met oudere mensen. Als ze worden achtergelaten, voelen ze zich eenzaam en verdrietig. Soms vergeten ze voor zichzelf te zorgen, te eten of water te drinken. Zonder hulp kunnen ze ziek worden en uiteindelijk sterven. Onthoud: het is niet alleen onze plicht, maar ook een voorrecht om voor ouderen te zorgen.

“Zij wier harten met liefde vervuld zijn, zullen het als een onschatbaar voorrecht beschouwen om het pad naar het graf voor hun ouders te verzachten. Zij zullen zich verheugen dat zij comfort en vrede konden brengen in de laatste levensdagen van hun geliefde ouders.” (Adventist Home, p. 363)

We hebben de ouderen nodig

In sommige Afrikaanse gemeenschappen, waar weinig boeken beschikbaar zijn, wordt de geschiedenis mondeling doorgegeven. In zulke samenlevingen zijn ouderen net zo waardevol als een bibliotheek vanwege de kennis en wijsheid die zij meedragen. In Afrika wordt vaak gezegd:

“Als een oudere sterft, is het alsof er een bibliotheek is afgebrand.”

Als wees groeide ik op bij mijn grootmoeder. Ik genoot van haar eten en van haar verhalen. Wanneer ik op reis was, verraste ze me bij mijn terugkomst altijd met iets dat ze speciaal voor mij had bewaard. Lieve kinderen, vergeet nooit de mensen die jullie ouders hebben opgevoed en voor hen hebben gezorgd toen zij zo oud waren als jullie nu. Deze ouderen zijn de kostbare juwelen van onze families en kerken. Hun witte haren vertellen verhalen over “gevoerde strijd, behaalde overwinningen; gedragen lasten en weerstande verleidingen. Het vertelt van vermoeide voeten die rust naderen, van plaatsen die spoedig leeg zullen zijn.” (Opvoeding, p. 244)

Als we ons herinneren wat de ouderen allemaal hebben gedaan, zullen we hen met respect en vriendelijkheid behandelen.

Slot

Lieve kinderen, toen de ouderen nog jong waren, hebben zij veel voor ons gedaan. Nu hebben wij een verantwoordelijkheid tegenover hen. We zijn hun respect en steun verschuldigd. De Heere verlangt van ons dat wij hen helpen, niet alleen voor hun welzijn, maar ook voor ons eigen hart. We moeten niet vergeten dat zij kostbaar zijn in Gods ogen. Vergeet nooit deze woorden van onze Heere Jezus Christus:

“Alles nu wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo; want dit is de Wet en de Profeten.” (Mattheüs 7:12, HSV)

Onze liefde voor God blijkt uit hoe wij anderen behandelen. Zoals Jakobus zegt:

“Zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: omzien naar wezen en weduwen in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren.” (Jakobus 1:27, HSV)

Moge God ons helpen om met vreugde en liefde voor onze ouderen te zorgen. ●

Lezing 8

Sabbat, 31 mei 2025

Kroon van Eer

Manuela Di Franca, Duitsland

Noach bracht graag tijd door met zijn opa. Opa had een hoofd vol grijze haren en een warme glimlach waardoor iedereen zich veilig voelde. Op een dag zat Noach naast hem en vroeg:

“Opa, waarom is uw haar helemaal grijs?”

Opa lachte. “De Bijbel zegt in Spreuken 16:31 (NBV): ‘Grijs haar is een sierlijke kroon, het is het teken van een deugdzaam leven.’ Mijn grijze haren zijn als een kroon die laat zien dat ik al veel jaren probeer te leven met God.”

Noachs ogen werden groot. “Dus het is net als een koningskroon?”

Opa knikte. “In zekere zin wel! Maar deze kroon krijg je door jaren van leren, groeien en op God vertrouwen. Oudere mensen hebben veel meegemaakt in hun leven. We hebben uitdagingen gehad, fouten gemaakt en daaruit geleerd. Daarom vraagt God jonge mensen om te luisteren naar de wijsheid van degenen die hen zijn voorgegaan.”

Noach dacht even na. “Betekent dat dat ik fouten kan voorkomen als ik naar u luister?”

Opa glimlachte. “Precies! Je hoeft niet alles zelf op de harde manier te leren. In plaats van verkeerde keuzes te maken, kun je ouderen om raad vragen. In 2 Timoteüs 4:7

(HSV) staat: ‘Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop tot een einde gebracht, ik heb het geloof behouden.’ Wie lang leeft en trouw blijft aan God, heeft veel om aan jou te leren.”

Leren van het leven van Mozes

Opa boog zich naar hem toe. “Weet je nog wie Mozes was? Hij was een grote leider in de Bijbel, maar hij begon pas te leiden toen hij tachtig was! Zijn jongere jaren bracht hij door met leren, groeien en vertrouwen op God. Tegen de tijd dat hij de Israëlieten leidde, was hij vol van wijsheid. Daarom luisterden mensen naar hem. Mozes maakte fouten toen hij jonger was, maar hij leerde ervan. Jij kunt dat ook doen.”

Noach dacht daarover na. “Dus als ik nu luister en goede keuzes maak, helpt dat me als ik ouder ben?”

“Dat klopt,” zei opa. “Wat je nu doet, heeft invloed op je toekomst. Als je Gods weg volgt, krijg je later minder spijt en meer wijsheid.”

De waarde van leren van ouderen

Opa glimlachte. “Oudere mensen hebben veel wijsheid omdat ze zoveel hebben meegemaakt. Ze kunnen verhalen delen over hun kindertijd, hoe het leven vroeger was, en de lessen die ze onderweg geleerd hebben. Luis-

teren naar hen is als een schatkist vol kennis ontdekken!”

“Dat klinkt leuk!” zei Noach. “Wat kan ik doen om van oudere mensen te leren?”

Opa lachte. “Ik ben blij dat je dat vraagt! Hier zijn wat manieren waarop je van ouderen kunt leren”:

1. Stel vragen – Wees nieuwsgierig! Vraag je grootouders, oudere burens en gemeenteleden naar hun jeugd, hun geloof en wat ze in het leven geleerd hebben.

2. Luister goed – Als ze verhalen of advies geven, luister dan aandachtig en denk na over wat ze zeggen.

3. Breng tijd met hen door – Bezoek hen, help met kleine klusjes, en geniet van hun gezelschap. Ze zullen blij zijn met je vriendelijkheid!

4. Respecteer hun wijsheid – Zelfs als hun ideeën ouderwets lijken, bedenk dat zij veel hebben gezien en meegemaakt.

5. Bid voor hen – Net zoals zij voor jou bidden, kun jij bidden voor hun gezondheid, kracht en vreugde.

6. Leer nieuwe vaardigheden – Veel ouderen kunnen goed koken, tuinieren, dingen repareren of verhalen vertellen. Vraag of ze je iets willen leren!

7. Wees geduldig en vriendelijk – Soms bewegen of praten ouderen wat langzamer. Laat respect zien door geduldig en vriendelijk te zijn.

Kiezen voor Gods leiding in plaats van de leugens van de wereld

Toen werd opa's gezicht serieus. “Er is nog iets wat ik je moet leren, Noach. Sommige mensen proberen met geesten te praten of gaan naar waarzeggers, maar God waarschuwt ons om dat niet te doen. In Leviticus 19:31 (NBV) staat: ‘Wend u niet tot geestenbezweerders en waarzeggers, raadpleeg hen niet; zij maken u onrein. Ik ben de HEER, jullie God.’ In plaats van antwoorden te zoeken op verkeerde plekken, moeten we God vertrouwen en zoeken naar wijsheid bij mensen die van Hem houden.”

Noach fronste. “Waarom gaan mensen dan toch naar spiritisten, opa?”

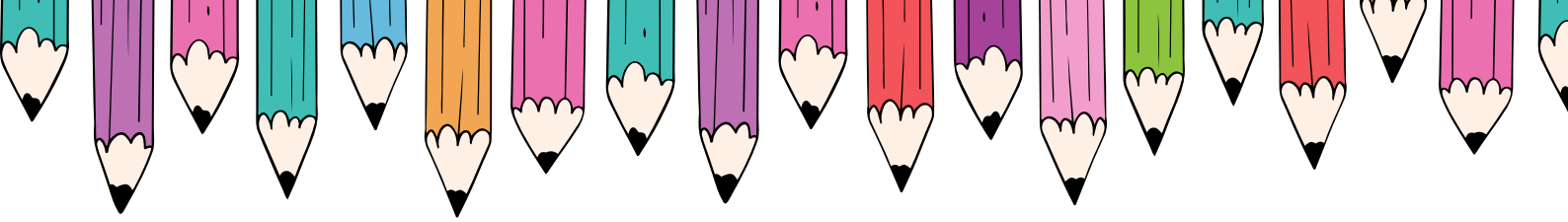
“Ze zijn nieuwsgierig en zoeken naar antwoorden, maar op de verkeerde plekken. Alleen God weet alles over ons verleden, heden en toekomst. We moeten Hem vertrouwen en raad vragen aan mensen die Hem volgen, net zoals Mozes dat deed.”

Noach knikte. “Ik snap het. In plaats van naar de wereld te luisteren, moet ik naar God luisteren – en naar wijze mensen zoals u!”

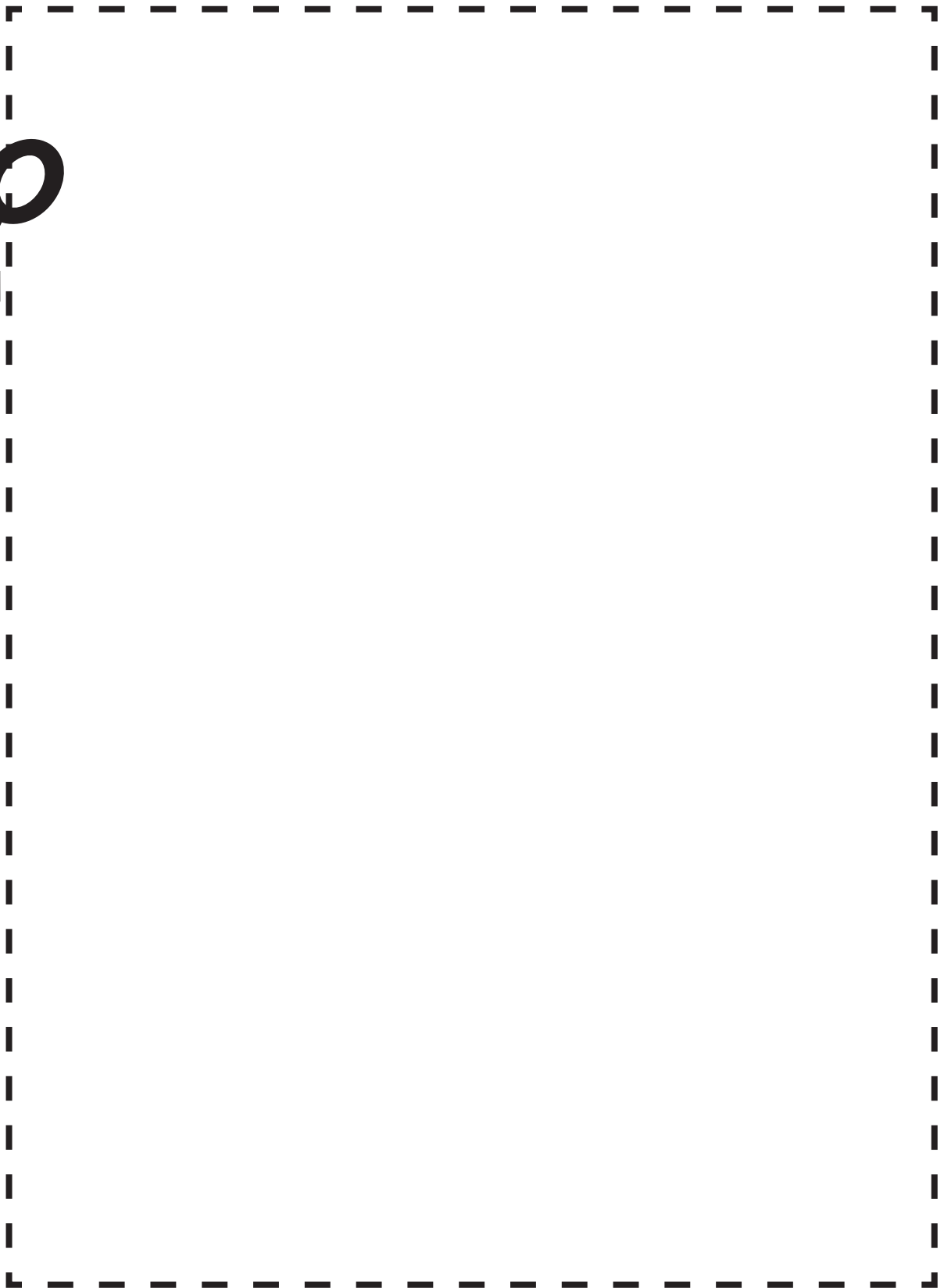
Opa lachte. “Dat is de beste keuze die je kunt maken, Noach! Blijf Jezus volgen, leer van wijzen en maak goede keuzes. Op een dag heb jij dan ook je eigen kroon om te dragen!”

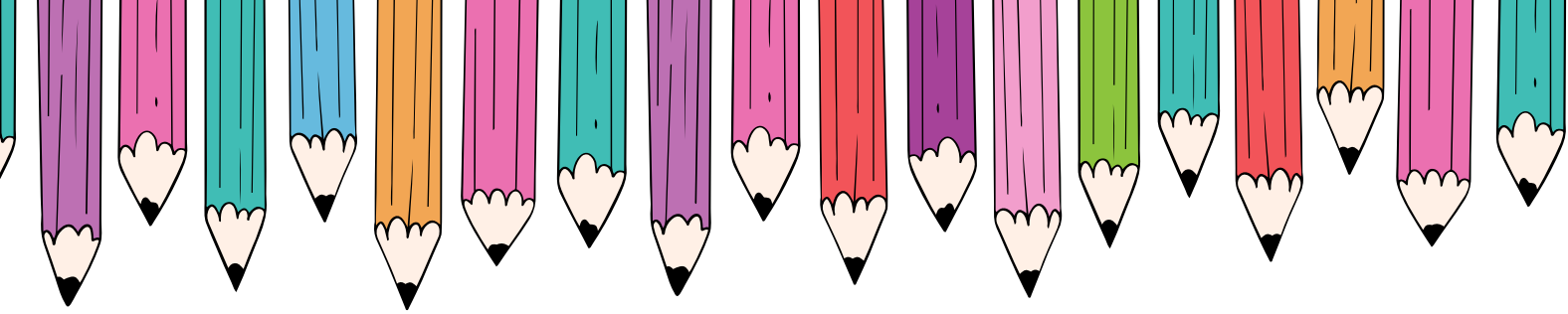
Noach omhelsde zijn opa stevig. “Ik wil later ook een kroon van eer dragen!”

Opa klopte hem op de rug. “Je bent al goed op weg, jongen. Blijf God maar vertrouwen!” ●

Knutsels:

Craft: Routine Chart

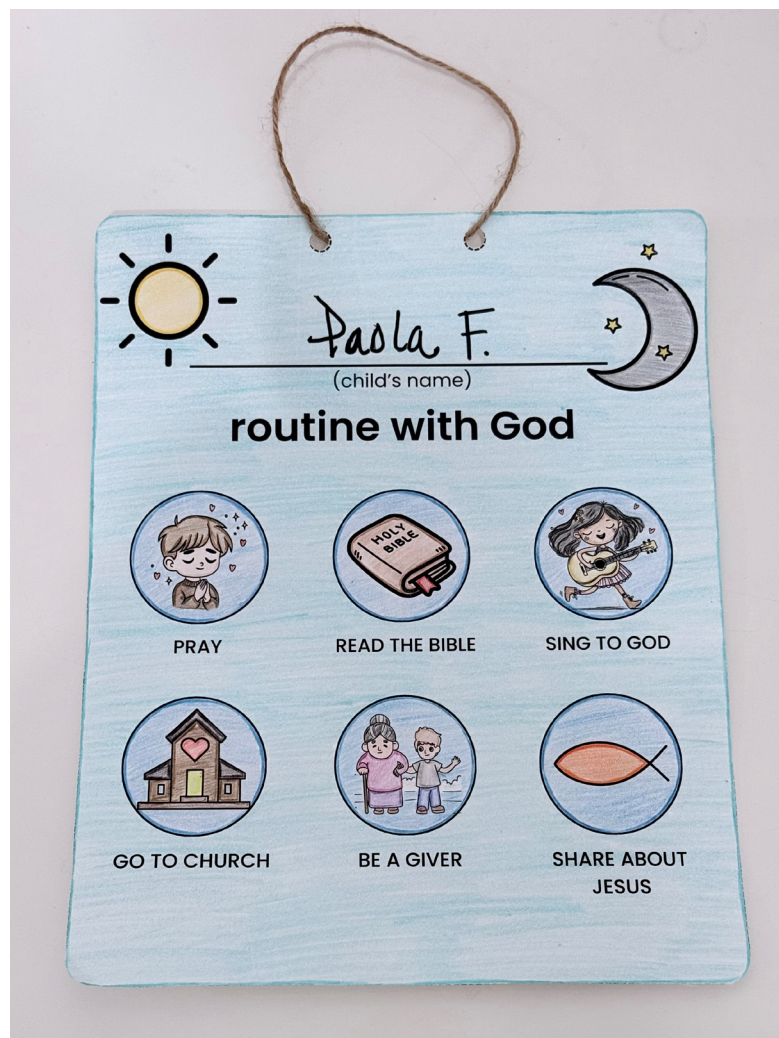
Supplies

- Routine Chart template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Hole puncher
- String
- Permanent pen

Instructions

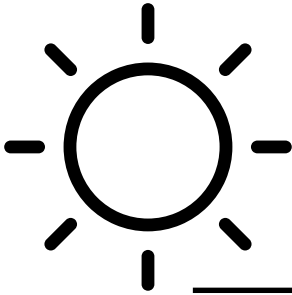
1. Color the routine chart.
2. Write the child's name on the chart.
3. Cut around the dashed line.
4. Punch holes on the top of chart (as marked).
5. Thread a string through the holes and tie a knot on the end.
6. Hang to display.

Final Result

1

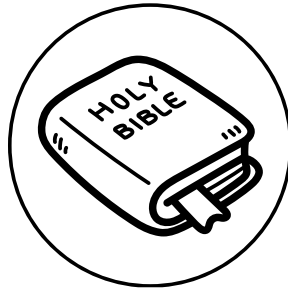

(child's name)

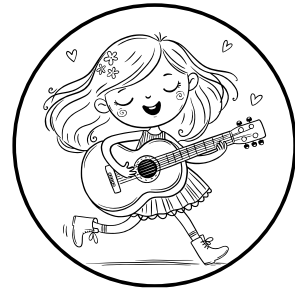
routine with God

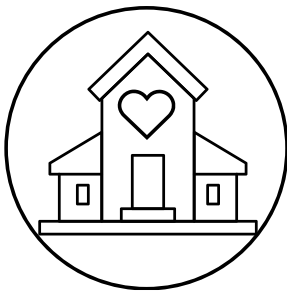
PRAY

READ THE BIBLE

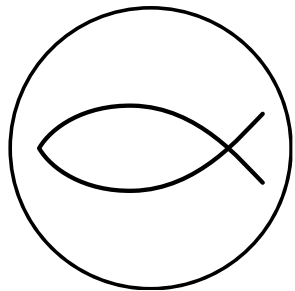
SING TO GOD

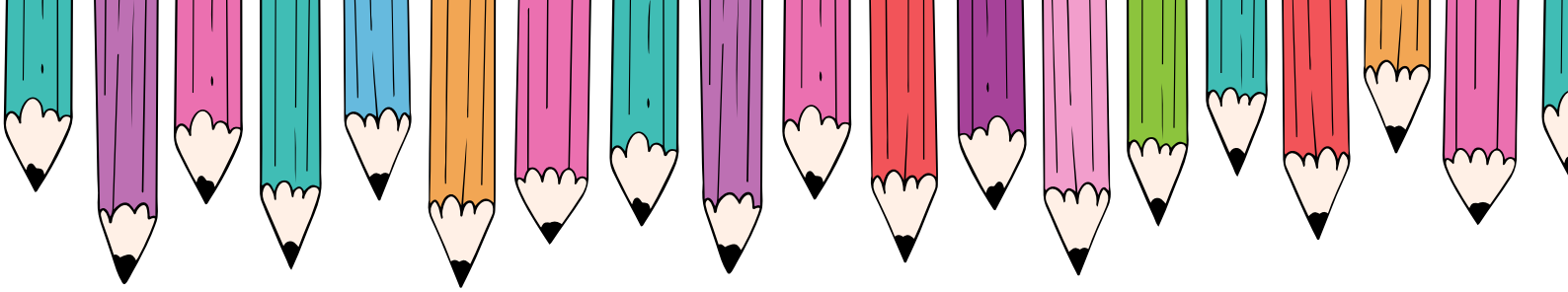
GO TO CHURCH

BE A GIVER

SHARE ABOUT
JESUS

Craft: Colorful Sun

Supplies

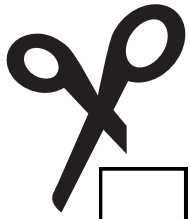
- Sun template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Craft glue
- Large wiggles eyes (2)

Instructions

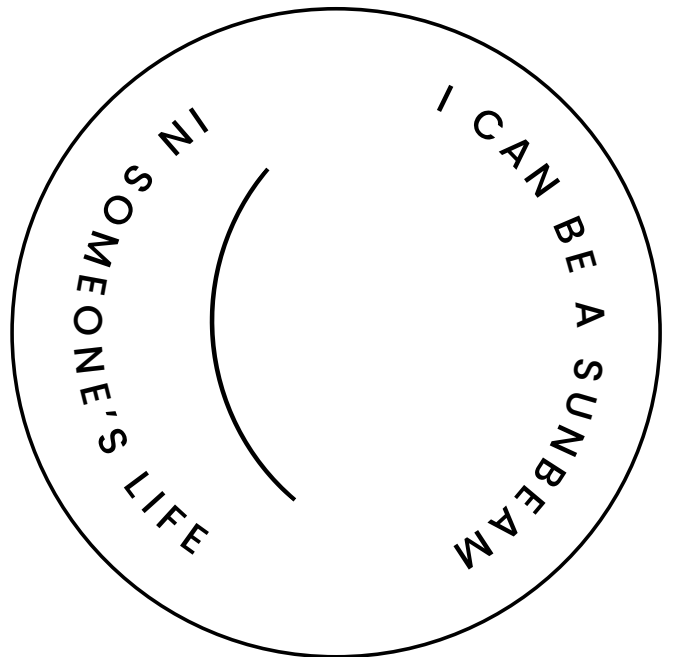
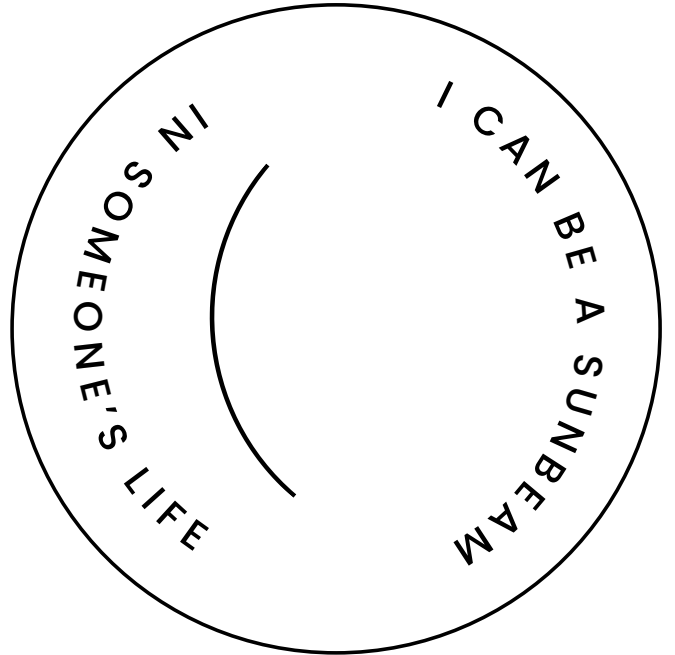
1. Color all parts of the sun. Make sure to color both sides of the sun's rays.
2. Cut along the solid lines. Then, cut the sun's rays in half along the dashed line.
3. Glue the rays onto one circle. Glue the other circle on top of the sun's rays.
4. Glue on the eyes.

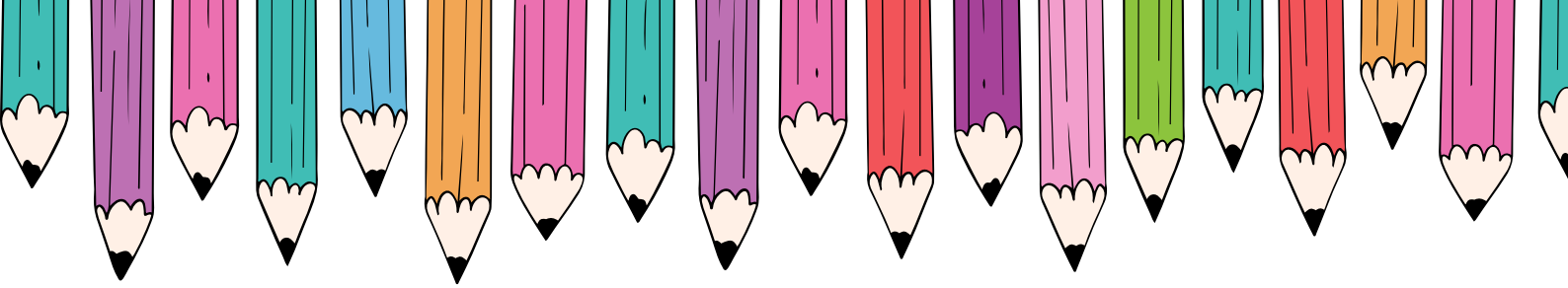
Final Result

2

Craft: Helpful Backpack

Supplies

- Backpack template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Craft glue
- Permanent marker

Instructions

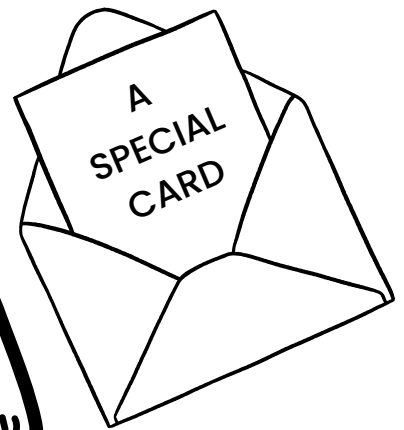
1. Color all the pieces on the template. Then, cut them out.
2. Write the child's name on the backpack's label.
3. Glue the sides of the pocket onto the backpack.
4. Insert the remaining pieces into the pocket.

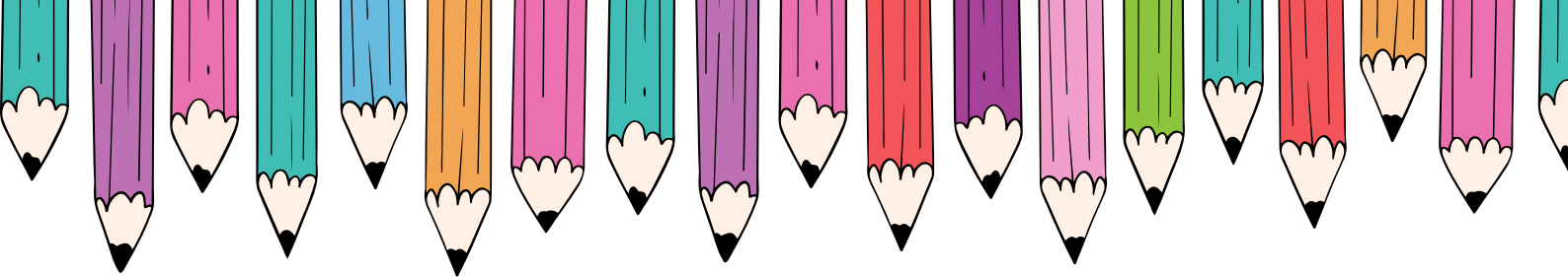
Final Result

3

Craft: Pizza Pie

Supplies

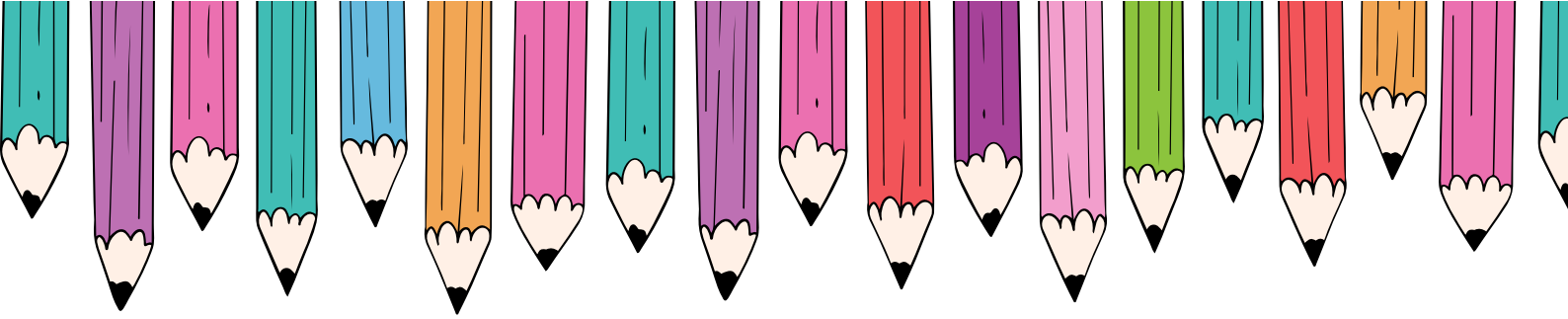
- Toilet paper tube
- Acrylic paint or crayons
- Cotton swabs
- Permanent marker

Instructions

1. Paint or color toilet paper tube.
2. Use cotton swabs to decorate or draw symbols to make the tube look nice.
3. With a marker, write on the tube the following phrase: "I will listen to my elders".

Final Result

Craft:

Helping Badges

Supplies

- Badges template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors

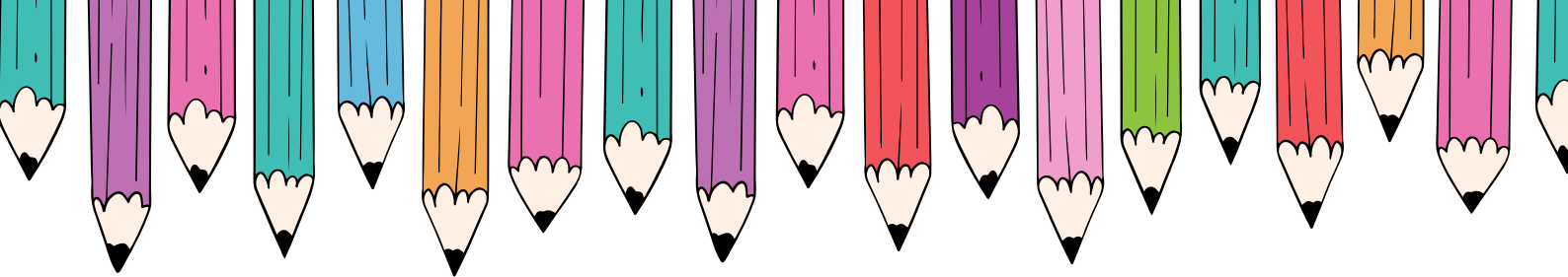
Instructions

1. Cut out all pieces.
2. Give each child two badges (one of each).
3. Color both badges.

Final Result

Craft: Inheritance Star

Supplies

- Inheritance template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Craft glue

Instructions

1. Color the coins and star on the template.
2. Cut along the dashed line. Then, cut out all coins.
3. Glue coins around the star.
4. Label the craft with the child's name.

Final Result

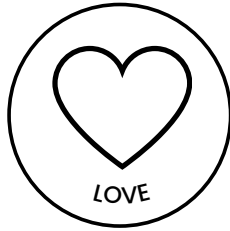

6

PATIENCE

LOVE

OBEDIENCE

FAITHFULNESS

KINDNESS

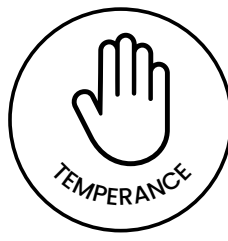
GENTLENESS

PEACE

GENEROSITY

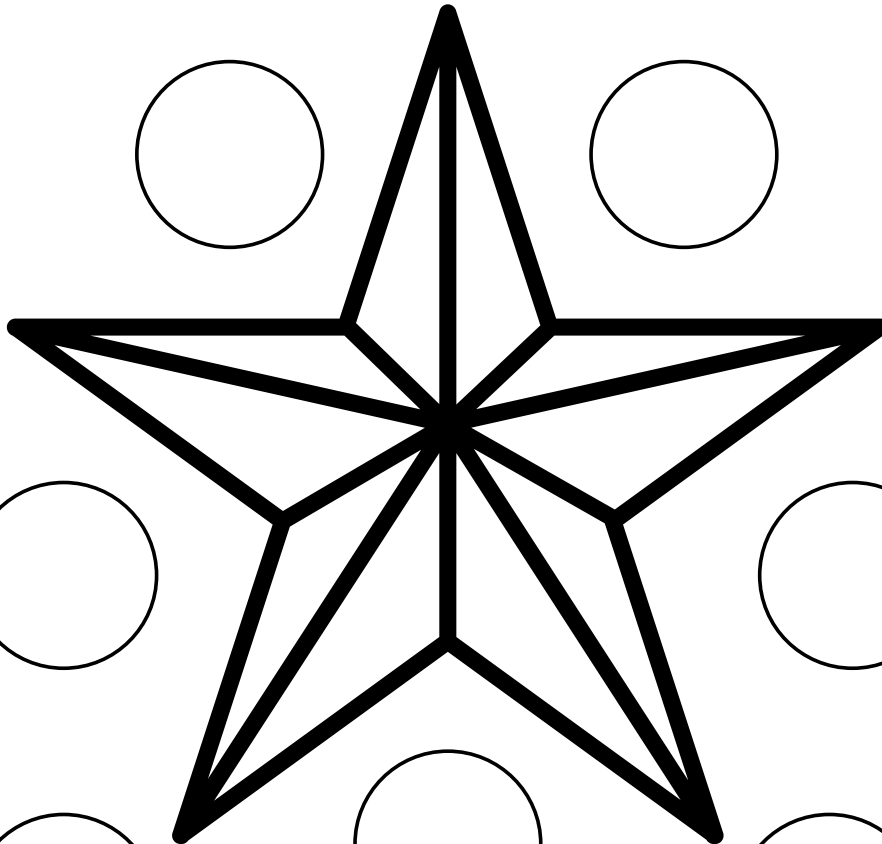
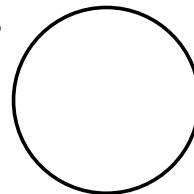
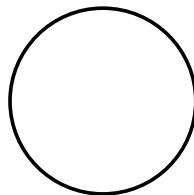
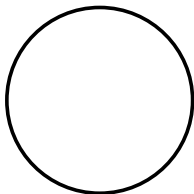
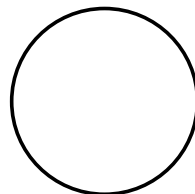
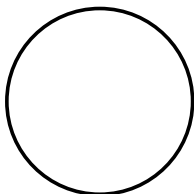
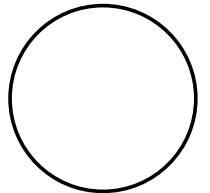
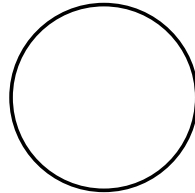
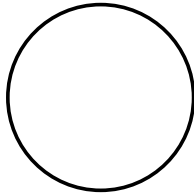
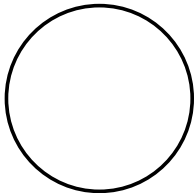
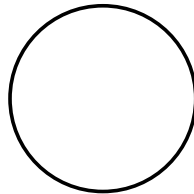

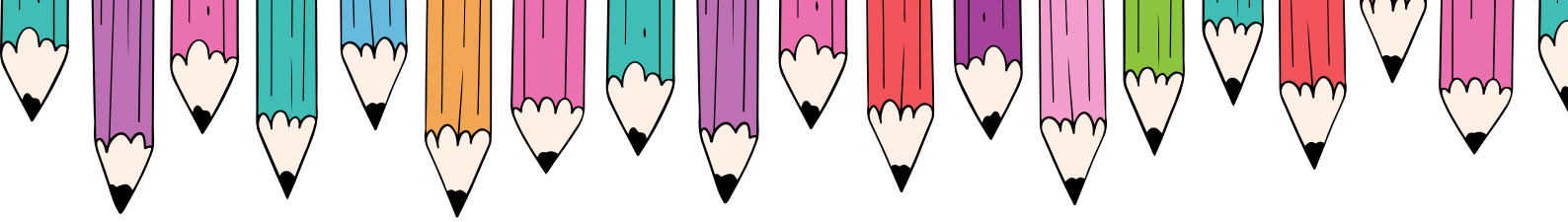
TEMPERANCE

JOY

THIS INHERITANCE BELONGS TO:

Craft:

Elephant Family Train

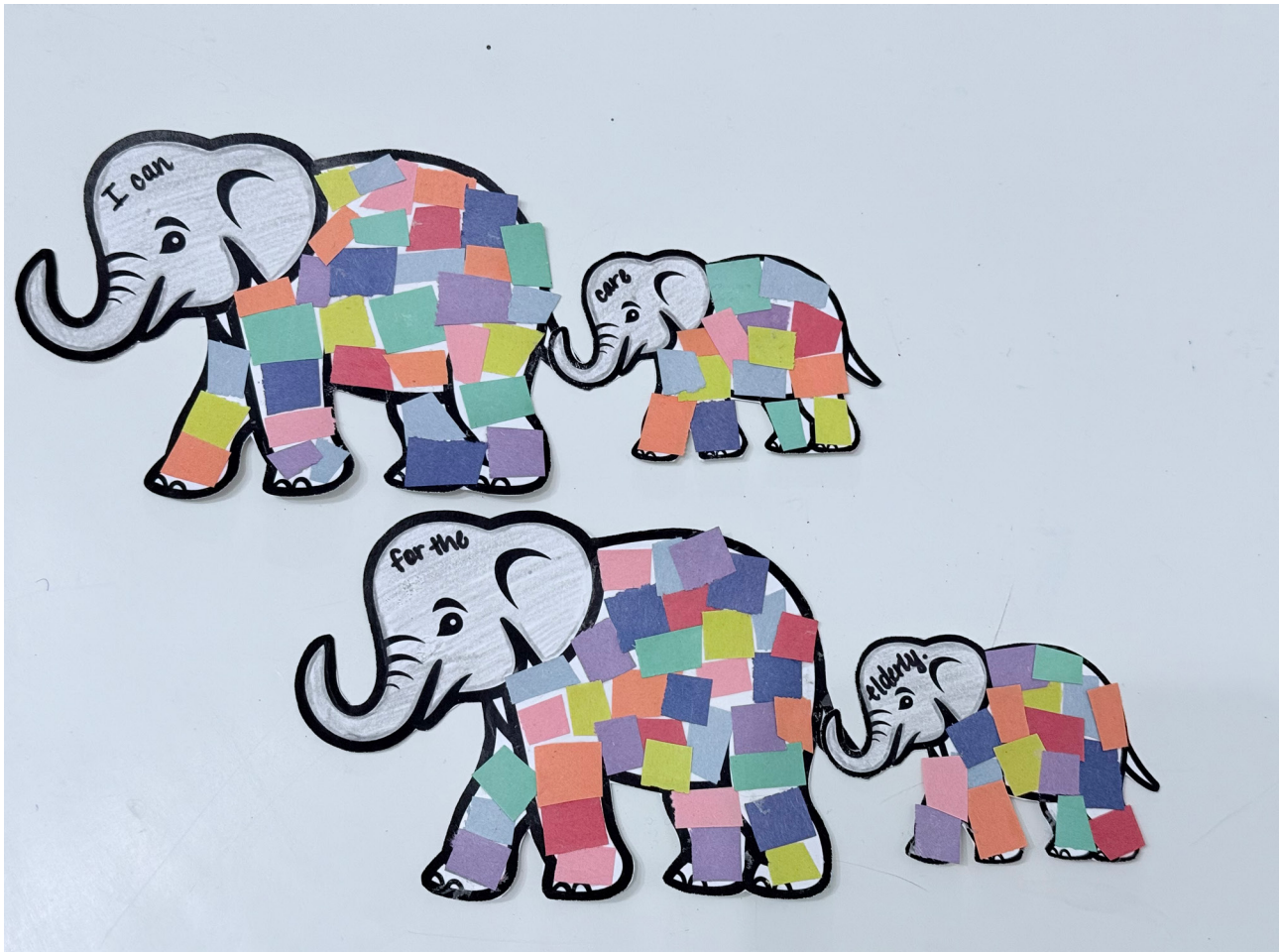
Supplies

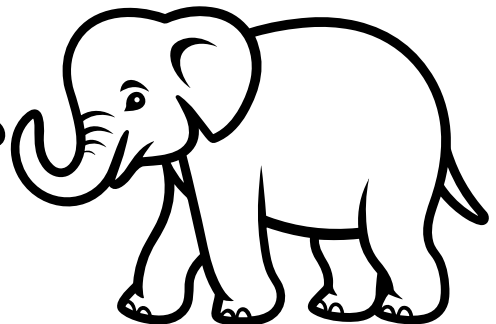
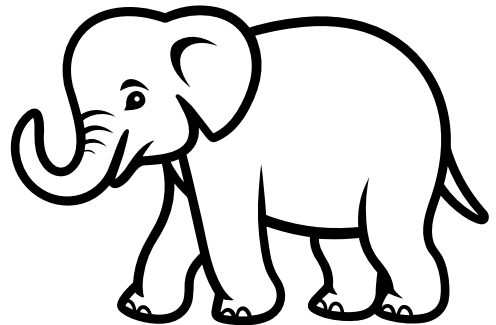
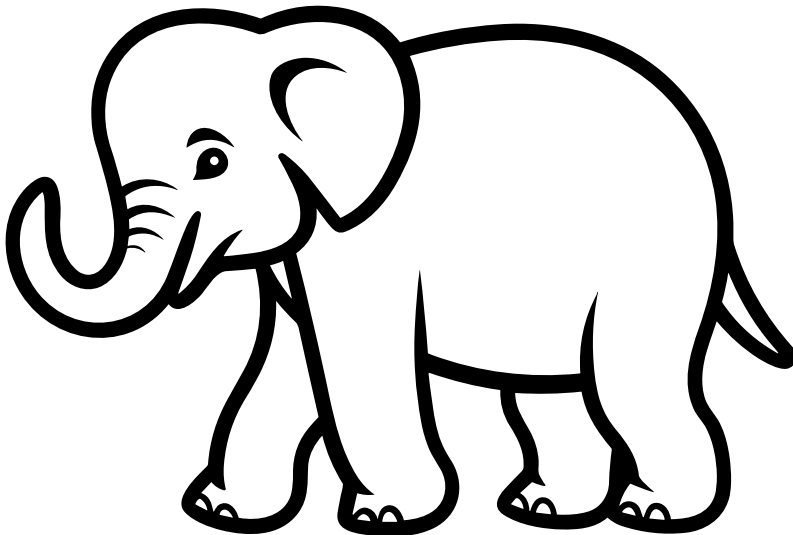
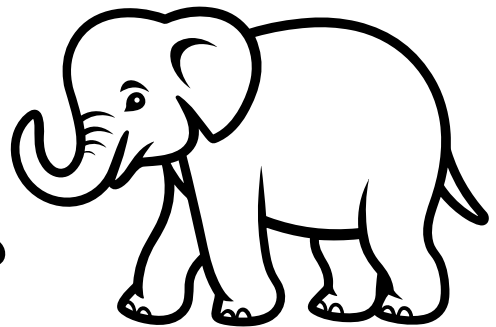
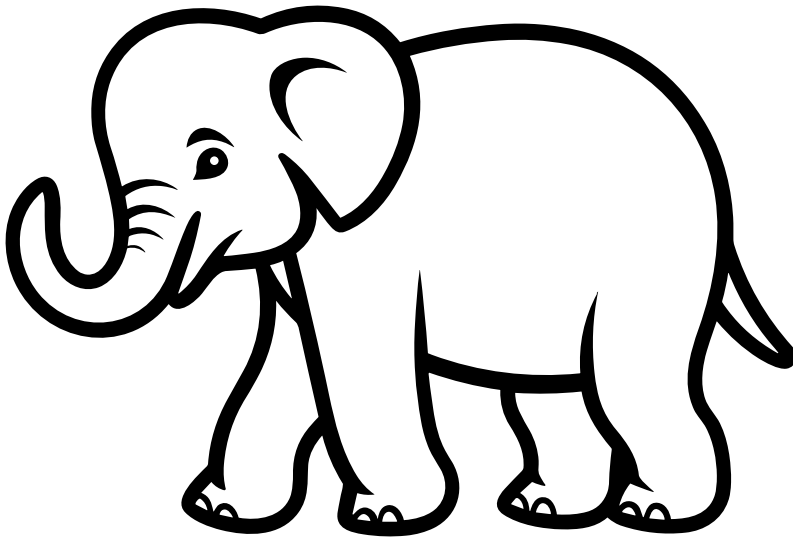
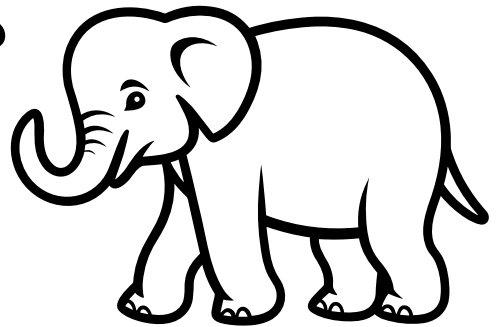
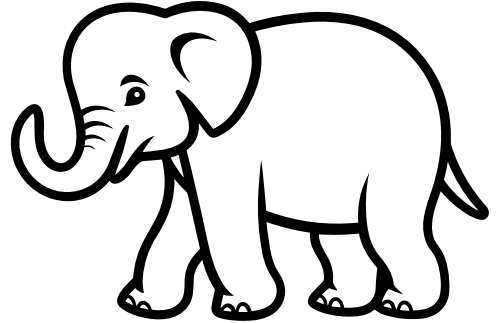
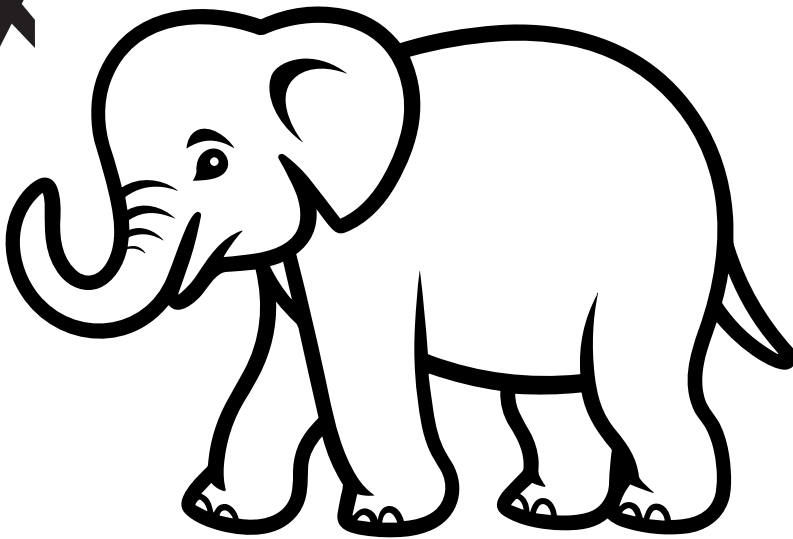
- Elephant Family template (on cardstock)
- Small pieces of color paper
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Craft glue

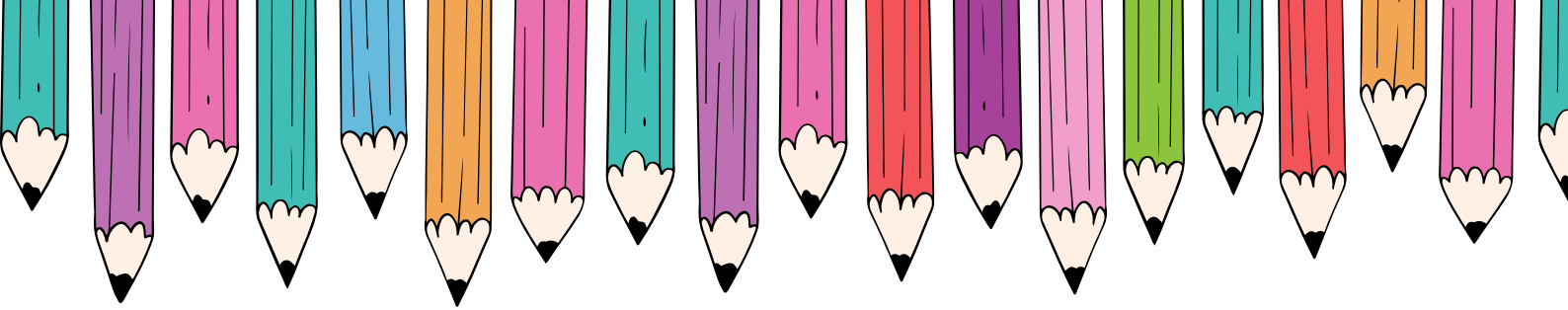
Instructions

1. Cut out 4 elephants per child (2 small, 2 large).
2. Color elephants' faces.
3. Glue color paper onto the elephants.
4. Let dry for a couple of minutes.
5. Glue the small elephants' trunks to the tail of the larger elephants to form a train.

Final Result

Craft: Crown Of Honor

Supplies

- Crown template (on cardstock)
- Coloring pencils or crayons
- Scissors
- Thick strips of cardstock
- Stapler

Instructions

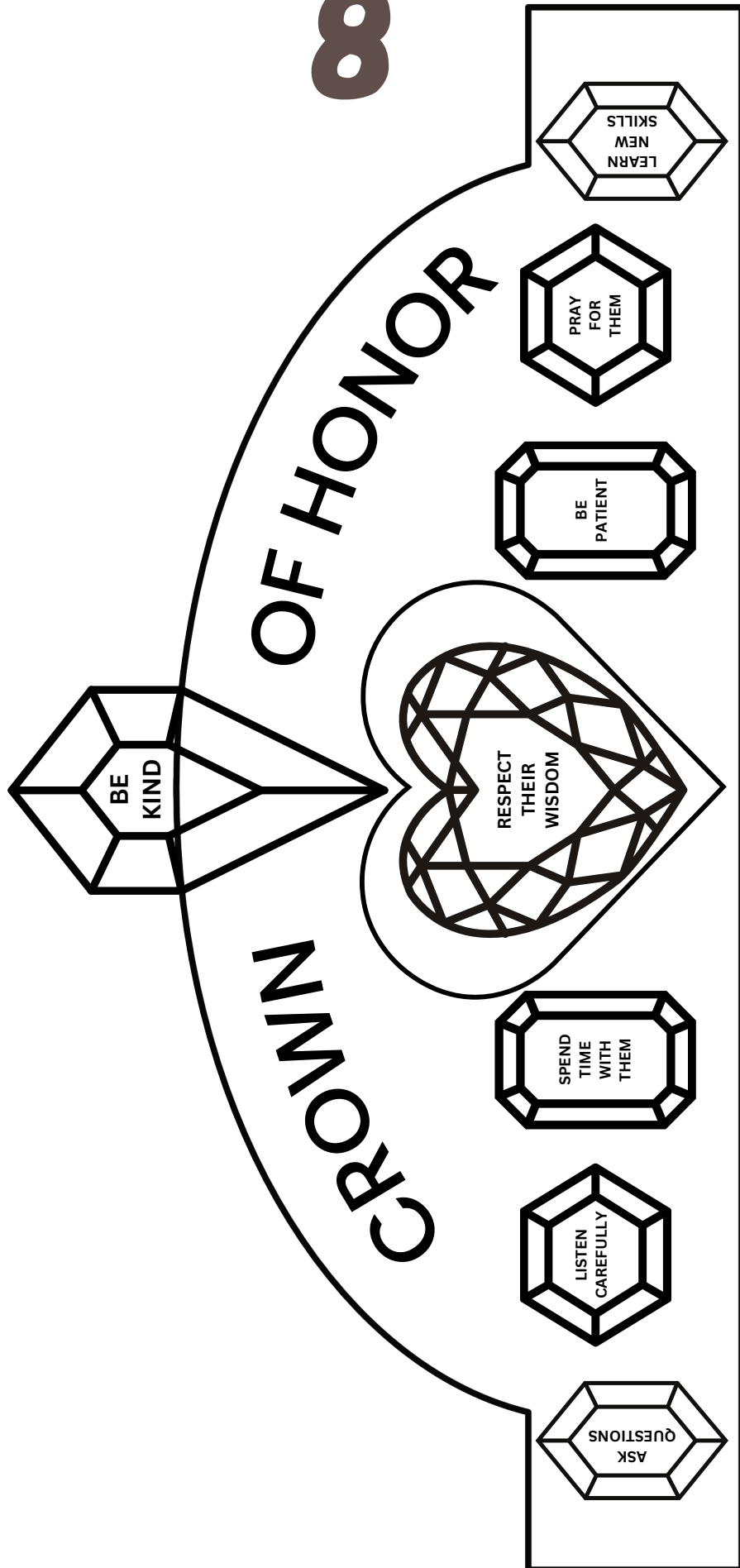
1. Color the template.
2. Cut out the crown.
3. Measure the strip around the child's head and adjust. It should fit a bit loose when wearing it (depending on the child's head, you may need to use two strips of cardstock).
4. Staple the strip to the crown template.

Final Result

8

**Tot
ziens,
vrienden!**

Dit boekje is van... _____

Issued by
Education Department of General Conference
International Missionary Society
Seventh-day Adventist Church, Reform Movement
625 West Ave. Cedartown, GA 30125

